

CHANSON NEVEZ,

*Composet etre daou Zen Yaouanq, desolet gan
an displijadur dre valic ar goal deodou.*

Var eun ton agreabl.

MA vijen bet partajet demeus ar sqient chou,
Em bije ar c'henta choas demeus alloden-
nou;

Me vije bet eloqant, prudant, melodins.,
Hac a raje va c'haret hep triomphou Venus.

Mes Doue carantezus ha leun eus a buissanç,
A ra m'en em gonsolàn en creiz an ignoranç;
Rac ar speredjou izel bepret a vo meulet,
Herves ma lar ar Scritur, en pales an Drindet.

Me zo unan anezo, o poursu va' ventur,
A fell din e peb gartier cavout va slijadur,
Hac a za da vont bremù bete ty va mestres,
Da annoç dei carantez, grèt e meus alies.

Salud, femelen yaouanq, dent onn c'hoas ho pete,
Eus ac'hanon va-unan me guemer liberie
Da reata dec'h ur zalud gant peb affection,
Ha mar bec'h d'io infidel, e ranno va c'halon.

j 25/2

Hadêc'h-u, pareillamant, tenzorier va c'halon,
 Me zo eur vinorezic lêzet en abandon :
 Hanval demeus ur c'haptif laquet en esclavach,
 Cunduet gant argüirdorn demens ho personach.

Meulet ra vo an astron e bars er firmamant ;
 C'houi annouç dia eur galon hac am rent triomphant ;
 Hanval demeus eur c'haptif laquet en liberte,
 Goude beza exilet en durant e vuc.

Mavije bet empouvoar, credit va güi[†] vignon,
 N'ho pije bars er bed-mâ uep desolation ;
 Mes me a bed va Doue, pa ne ma empouvoar,
 D'ho renta bars er bed-mâ vel an Ælez er gloar.

Mam bize egalite vel ar Cberubînet,
 Eur muzellou en arc'hant hac eun teod alaouret,
 Pe autramant ar pouvoar en d'oa Alexandri,
 Farnez evel Salomon dign evit ho meuli.

Me ho ped, va zervicher, chenchomp a breposiou
 Ha deut ganén da bourmen, jardin ar goal deodon,
 Hac eno c'houi a velo transplantet eur boquet :
 Xlies dirac va zud eo bet represantet.

Deomp eta, va Mestreziec, da bourmen hon daou,
 Evit ma considerin jardin ar goal deodou ;
 Hanval eus an drouc-amzer e fleur ne dint get guyé,
 Rac n'en dint get arozet gant ar glizen an eê.

Bremâ, p'hon eus cauzeet en comparêzonou,
 Me a ya da expliqa e bars en bêr gomzou :
 Lennet e zeo hor setanç ha poset an arrêt,
 Din da varchen ho qever, din n'eo get permetet.

Ah! femelen direspèt, coll a res da rêzon :
 Qemer brêmâ ur c'hleze da dreuji va c'halon,
 Pa lemmes va flijadur, êchu dia va bue,
 Na chomin mui er bed-mâ da zoullr'extremite.

Me ho ped va zervicher, confortit ho calon,
 Rac ezom hon eus hon daou a gonsolation;
 Rac me a zo oblijet, abers ar gêir Doue
 Da zenti ouz an hini en deus autorite.

Pa zepant eus ar goal deod ar separation,
 Me ho ped, va mestrezic, d'ober reflexion,
 Ha me ya da explica ar pez a meus lennet,
 Peguen bras puition vit an teod milliguet.

Sônjît ebars en sant Yan bars en Apocalips,
 E Sant Gregor, e Sant Paul, Doctoret an Ilis,
 Hac o deus bet condaonet ebars en bêr amzer,
 Ar goal deodou da veza princet da Lucifer.

Clêvit an Theologi, spercejon a gonsecanç,
 Pa gomz deusa Sant Louis Roue bras eusa franc,
 Pa gommande d'e vuguel dre e c'hourc'hemennou,
 Da ober scouard vouzar pa glêvje goal deodou.

Bars en ul levr ancien e meus gêelet merquet
 An ifern zo paveet a deodou milliguet;
 Hac an nep gant plijadur a deuyo d'o zelaou,
 A vo eme ar Scritur, renquet en o mescou.

Pa deuy an Æl Raphaël var e deatr un de,
 Da zon an drompill fatal d'ober an assamble,
 E clêvot ar goal deodou yudal gant arrach,
 Oc'houlén na vijent bet var an douar biscoas.

Me deu da laret adieu da blijadur ar bed,
 Hac a ya en un dezert d'ur forest benaquet ;
 Ho pezit son hac'hanon, me ho ped, va mestres,
 Me den da laret adieu d'êc'h oll evit james.

Oh ! arrêtit, va mignon ; ha bet compassion,
 An daelon em daoulagad ha mantret va c'halon,
 Me a bromet da Zoue dre an hano a le,
 Birvigen ae vanqàn d'êc'h eus a fidelite.

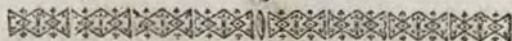
Bars un nebeudic amzer m'en em vel oblijet
 Da disober ur sermant pehini am boa grêt ;
 Goneet oc'heus va c'halon ouzôn c'houi zisposo,
 Ha mar deat d'am dilezel, me c'houlen va maro.

Me ho ped, va mestrezic, bet consolation,
 Ha laqit ho confianç ebars Roue an trôn.
 Me a vo o servicher etre ma vin er bed ;
 Adieu ta, va mestrezic, qen vo'r c'henta gaelet.

Me meus trapet ur pichon ebars em c'hroulaçou,
 Ha crennet e ziou-èsqel vit miret na nijo ;
 Ha m'en gouffe e berc'hen dre ur güir amitie,
 Me a leusqfe e bichon ebars en liberte.

Nep en deus grêt ar zon-mâ, zo ur speret dister,
 Deus a Barros Plouzelambr, en bordic Loc-Miguel ;
 Hac en deus-hi composet da dremen e amzer,
 Dezàn ha d'e vestrezic a chom en Tredader.

FIN.

ANTRETIEN

ETRE DAOU ZEN YAOUANQ

VAR UR SEPARATION VOLONTER.

Var un ton charmant.

SELAOUIT oll tud yaouanq, ur rêson familier,
 A henou ur speret izel zo o chom en Treguer,
 Hac en deus ar volonte da zont da zisclériàn
 An tenzor deus an amitié zo arnet gantàn.

Crévuoc'h calz eguet ar môr, primoc'h eguet an avel,
 Brillantoc'h eguet an tâu, douçoc'h eguet ar mel
 Eo chaden an amitié, pa ve parfétamant
 Hac unisset a galon entre daou den yaouanq.

Rac se ta, goaset yaouanq pere a rên er bed,
 Na laqit qet ho speret da re garout merc'het;
 Rac gout ouzont ar sêçon da douch ar c'halonou
 Mui eguet an doctoret gant o oll discoursiou.

Un tamperamant goal douç o deveus ar merc'het,
 Gant ur galon goal fragil, un humor imparfét;
 O bisach a zo joaüs, ho daoulagad mignon,
 Mes o c'halon zo traitour ebars e pe sêçon.

Me meus choaset ur vestrez, ar vrava fumelen
 A guement zo er c'hanton, nemet ma zeo bien ;
 E merit, e zalanchou a zepanteus an êe,
 Mes n'ellàn mui e meuli : ar gloar zo da Zoue.

O lumier an devalijen ! da hano eo al Loar,
 Te form ar blanedennou a rên var an douar,
 Hac ec'h eus va oblijet dre va flaneden galet
 Da zisober ur sermant pehini am boa grêt.

Me a ya da zisclêria ur separation,
 Goude calz a garante, etre daou güir vignon :
 Ar femelen oblijet da zont da chench quartier,
 Hac ar mal zo qen dalc'het na ell qet a ober.

Cetu ta ar femelen lêzet en abandon ;
 Ha ramplisset e c'halon a zesolation,
 E rencout n'em separi demeus e c'harante,
 Model deus e slijadur, tenzor e amitie.

Allas ! eme'r femelen, me a vel brcmâ sclêr
 Ne meus qen var ar bed-mâ netra nemet mizer.
 Me na meus na tad, na mamou rên var an douar,
 Ha muia tra am chagrin, na meus den hac am c'har.

Oll tapouset eus an êr, canit tout assambles
 Gant ur music eloqant, vit ma clêvin ho moudez,
 Ma ellin demeus ho pers caout consolation,
 Pa zôn gant va servicher lêzet eu abandon.

Sant Pér, prinç an Ebestel, ha porsier var an tron
 Disquennet em c'habinet, roit din consolation,
 Pe supliit an ancou ma teuyo qent an heur
 D'am lemel deus ar bed-mâ pa ne meus nemet maleur.

Pa voa'r femelen yaouanq en desolation ;
 Ec'h antren n'e c'habinet ganti e güir mignon ;
 En eur dont d'e zaludi en deus bet goulennet
 Petra ez eo ar sujet ma zeo qen contristet.

Ar Plac'h.

Merent d'ec'h eur reveranç vel eun Æleusaneê,
 E mâ etre ho taouarn chaden va liberte ;
 Ha val ouz eur martolod trapet etre daou dour,
 Ha ne zeus nemet Doue a ell rei dezàn sicour.

Ar Goas.

E pez seçon, Plac'h yaouanq, em be-me an alc'hoë
 A guement a ranfermse chaden ho liberte ?
 Rac ne ma qet em pouvoar, pa ne'r meritàn qet,
 Beza an dispansatour Rouapez ar merc'het.

Ar Plac'h.

Oh ! excusit, den yaouanq, rac n'on qet eun objet
 A diefe beza hanvet Rouapes ar merc'het ;
 Évrit va beza caret dre eur güir amitie,
 Ne deuit qet d'am godissa ha bet ouzin true.

Ar Goas.

Credit hardi, Plac'h yaouanq, en ho carân parfet,
 Hep implija ar flambos gant Venus alumet ;
 Qent velfec'h ar rivierou o pignat d'o sourcen
 Eguet bigen, va mestres, ac'hanoc'h na drahisfen.

Ar Plac'h.

Ret e zeo d'in finissa ha cessi da barlant,
 Ho comzou, va mignon qer, am rent meur bet contant

Me deu da souheti d'èc'h ar boneur parfetan :
 Ur pried d'am holonte ho caro evel ma ràn.

Ar Goas.

Pa rencompn'em separi, greomp a galon vad,
 Qercoulz eo ober abret evel a ziveat.
 Pa n'en d'omp qet destinet da veza priedou,
 Chanç deomp ebars er bed-mâ ha goude hor maro.

Ar Plac'h.

Me c'hoargan'èn vel Adam er barados terrestr,
 Pa voe difennet outàn dibri froues gant e Vestr ;
 Pa zigresq va liberte e cresq va autètamant :
 Ret eo en em separi ha bout bepret contant.

Ar Goas.

Felix, Hector ha Pompe, Abeillard hac Anton,
 Ar patriarch Abraham hac ar fur Salomon,
 En nobstant d'o ollsqient o deus renqet fioissa,
 Ha n'idle beza contant d'ober ar memes tra.

Nep en deus grêt ar zon-mâ a zo c'hoas den yaouanq,
 Oaget a dri-ugent mis en tu-hont da dri-c'hant,
 Hac en deus-hi composet en desolation,
 Touchant eo ar c'halonou piqet gant Cupidon.

FIN.

E. Montroulez, eus a Imprimeri LÉDAN.

